

Kort historikk om hvordan Døvekirken ble til

Prestetjenesten

I 1893 begynte pastor Conrad Svendsen å holde gudstjenester for de døve med hele landet som arbeidsfelt. Fra 1895 ble stillingen som døveprest opprettet som en fast heltidsstilling. Etter hvert ble det på større steder holdt gudstjenester og andakter for døve også utenom døveprestens besøk. Etter hvert som det ble opprettet egne døveprest-distrikter for de enkelte landsdelene, fikk stillingen i Oslo en overordnet funksjon i forhold til disse. Stillingsbetegnelsen ble fra 1933 Hovedprest for Norges døve.

Det kirkelige arbeidet blant døve hadde i begynnelsen karakter av å være et frivillig, diakonalt arbeid på siden av Den norske Kirkes struktur. Etter hvert vokste det frem et behov for å innordne døvearbeidet i kirkens ordinære strukturer og gi døvemenighetene status som regulære menigheter, og fra 1996 ble stillingsbetegnelsen endret til prost for å tydeliggjøre døvearbeidets plass i Den norske kirkes struktur. Samtidig ble den ene kapellanstillingen oppgradert til soknepreststilling for Døvemenigheten i Oslo og på Østlandet (Østenfjeldske distrikt).

Døvemenigheten er i dag en ordinær soknemenighet under døveprostiet i Oslo bispedømme og inngår i Den norske Kirkes ordinære strukturer. Døvesoknet utgjør, som alle andre sokn, et klart avgrenset geografisk område og omfatter alle døve medlemmer av Den norske Kirke innenfor dette området. Som soknemenighet har Døvemenigheten de samme plikter og rettigheter som alle andre soknemenigheter i Den norske Kirke. Foruten prestene har menigheten idag også diakon, kateket og flere andre medarbeidere.

Kirken

I 1893 kjøpte Kristiania døveforening (i dag Oslo Døveforening) Sofies gt. 21, som tidligere hadde fungert som bedehus for en frimenighet. Etter en omfattende oppussing og ombygging ble kirken innviet av biskop Bugge 4. november 1894. I 1916 ble kirken formelt overført til menigheten.

Etter hvert ble det klart at bygningen i Sofies gt. ikke lenger tilfredstilte menighetens behov, og 1965 overtok menigheten en tomt på hjørnet mellom Fagerborggt. og Suhms gt. (adr. Fagerborggt. 12), og 7. mai 1973 ble grunnsteinen for den nye kirken lagt ned. Kirken ble innviet 27. januar 1974 av biskop Støylen som i sin tid som hjelpeprest for døve i Bergen hadde lært nok tegnspråk til å kunne gjøre seg forstått uten tolk!

Idag huser Døvekirken er rikt spekket av kirkelige aktiviteter og er et viktig senter for de døve i og omkring Oslo.